

آینه های روبه رو

جوانان آنا‌تومی خط را بیشتر بشناسند



نصرالله افجه‌ای

■ نمایشگاه نقاشیخط اسماعیل و بابک رشوند، پدر و پسر در گالری تشکوه‌المان‌های خوبی از نقاشیخط را شامل می‌شود. آثار اسماعیل رشوند از لحاظ سابقه کاری که در این زمینه دارد، دارای هویت است. در نقاشیخط‌های پسر جوانی دیده می‌شود. او در این آثار پرش داشته، که باید معتبر بسته‌بندی‌شود زیرا محتوای خوبی دارد و نباید آن را رها کند. پسر باید به خوبی کار کند. موضوعات زیادی در آثارش وجود دارند که باید به‌عنوان آیت‌های جداگانه از آنها بهره‌گیرد. تأثیرات جوانی در آثار بابک رشوند ملموس است. او در خانواده‌ای هنردوست پرورش یافته و با هنر آشناست و مطلب را به خوبی درک کرده است. در کارهای متنوعی که در این نمایشگاه ارایه داده است باید برای هر اثر نتیجه‌گیری داشته باشد و حذف و اضافاتی آگاهانه و عاملاره در کارها انجام دهد. این هنرمند جوان در آثارش تقسیم‌بندی و رفت رنگی از نور به سایه را ایجاد کرده است که اگر در اِسن‌المان‌ها اغراق صورت گیرد و گسترش یابد اثر را از یکدست بودن بیرون می‌آورد و تنوع بیشتری به آن می‌دهد. با توجه به آنکه بابک خوشنویس نیست، پیشنهاد من این است که آنا‌تومی خط را بیشتر بشناسد تا اگر دیتیل خط را در آثارش جداگانه بررسی کردیم به عنوان یک اثر هنری به شمار آید. ما در نقاشیخط باید برای خط ارزش و احترام زیادی قابل شیویم و از آن به خوبی در آثار بهره‌گیری مگر آنکه بخواهیم اثری آبستره و اگرچه از لحاظ فرم ارایه دهیم. من خودم هم همیشه سعی می‌کنم حرکت قلم و مسیر خط را بدانم، لازم نیست که تمام تخصص درجه‌یک در این زمینه بود فقط لازم است خطی را که می‌خواهید در آثار به کار بگیرید، بشناسید. از نظر من در آثار نقاشیخط باید رنگ‌هایی عارفانه و پخته‌تر به‌کار رود و هر چیز در جایگاه خودش قرار گیرد.

روزنه آبی

حجر دام حجره ه تو می‌شود



آیدا کیخایی

■ «آیدا کیخایی» این نوشته خود را روز پنجشنبه ۲۸ اردیبهشت در هفتمین روز در گذشت پدرش «محمد مهدی کیخایی» در مراسم اردیبهشت تئاتر استان سیستان و بلوچستان در زادگاه پدرش زاهدان در حضور جمع کثیری از هنرمندان عرصه تئاتر استان خوانده است. محمد مهدی کیخایی پدر آیدا کیخایی از صداییشگان مطرح رادیو بود که بازی در نمایش‌های رادیویی بسیاری را به همراه بازی در چند تئاتر صحنه‌ای در کارنامه خود دارد و تا پیش از درگذشت در روزنامه «زاهدان» ستون ثابتی به‌نام «نگاه و نگر» داشت.

■ سوگند به شهری که در آن زاده شدی، ما انسان را در رنج آفریدیم.»

و من اکنون در شهر توأم، رنجور و ناتوان... تو نیستی

و من هر بار که به رنج فکر می‌کردم مصداق رنج تو بودی. حالا تو نیستی و مصداق رنج ماییم. تو نخستین مصداق رنج در زندگی‌ام بودی و حالا نخستین مصداق اندوه اردست‌دادن در زندگی‌ام شده‌ای.

من ناتوأم پدر!

اما تو را سسپاس می‌گویم که مرا «آیدا» نام نهادی. بی‌گمان می‌دانستی که در جست‌وجوی دلیل و تبار نامم با شعر آشنا خواهم شد تا امروز در تکاپوی آرزوش و راهایی از غم از دست دادنت به شعر پناه برم و آیه‌های شاعر محبوبیت را بخوانم.

به جست‌وجوی تو

بر درگاه کوه می‌گریم

در آستانه دریا و علف.

تو را سپاس می‌گویم که در کودکی‌ام، تعیین‌کننده‌ترین روزهای زندگی‌ام آغوشت امن بود. بخت یارم بود که نخستین سال‌های زندگی‌ام، کودکی‌ام روزهای شاد تو بود. من شادی را با حضور تو در یافتیم. و آن عکس که در آغوش توأم، شمر است. و باور می‌کنم بعد از آن نبودنت تقصیر تو نبود. زمانه تلخ شده بود.

صدایت را که شعر بود تبعید کردند، صدایت را که شعر بود تازینه زدند.

مرا ببخش که تو را مقصر می‌دانستم. مرا ببخش که می‌خواستم قوی باشی. مرا ببخش که می‌خواستم فرشته باشی. تو انسان بودی و در زمانه است‌انسان‌بودن وظیفه‌ای دشوار بود.

سوگند به صدایت به من بگو چه کنم؟ برای

قدرانی از تو چه کنم؟

بگذار چشم‌هایم چشم‌های تو شوند. آری، من از این پس با چشم‌های تو شعر می‌خوانم. دستان تو می‌شوم و می‌نویسم. اینها را من ننوشت‌ام، تو نوشت‌ای.

حنجر دام حنجره تو می‌شود. پاهایم پاهای تو می‌شوند تا اینجا بیایم و به تک‌تک مردمی که روی‌رویم نشسته‌اند بگویم: آخرین‌بار کی پدرت را دیدی؟ مادرت را؟ خواهرت را؟ برادرت را؟ اینکه در آوایم خون می‌گیرد کی‌ست؟

پرویز بوتانی: شهرهای پاریس، رم و لندن این روزها بیش از پیش شاهد نمایش و عرضه آثار هنرمندان ایرانی در گالری‌ها و مراکز معتبر هنری خود هستند. این امر بیش از هر چیز، گویای فضای نوظهوری است که طی چند سال گذشته در عرصه تبادل‌ات جهانی به روی هنر ایران گشوده شده است. در همین راستا محله «سن‌کلود» پاریس از سوم تیرماه (۲۲ ژوئن) میزبان دومین نمایشگاه انفرادی «فرهاد مشیری» هنرمند نئوپاپ ایرانی در گالری پررتون (Galerie Perrotin) این شهر می‌شود. مشیری که طی سال‌های گذشته حضوری موفق در عرصه هنر الملی داشته، این بار آثار خود را در یکی از گالری‌های معتبر پاریس، به نمایش می‌گذارد. این هنرمند در گفت‌وگو با «شرق» ضمن اشاره به این نمایشگاه در مورد جزئیات آن گفت: «طی ماه‌های آینده چند نمایشگاه در مراکز مختلف هنری اروپا برپا خواهم

کرد که اولین آنها در گالری پروتن خواهد

بود. این نمایشگاه، «آتش‌مسرت» نام دارد و دربردارنده آثار عمدتا جدید است و تا ۲۸ ژوئیه ادامه دارد.» مشیری در مورد سایر نمایشگاه‌های خود در خارج از کشور اضافه کرد: «بعد از نمایشگاه پاریس، در ماه سپتامبر نمایشگاه انفرادی دیگری در رم برپا خواهم کرد. این نمایشگاه در گالری Extraspazio این شهر برپا می‌شود که سال‌هاست با آن همکاری دارم. در واقع این سومین نمایشگاه انفرادی‌ام در گالری



پاریس و رم میزبان «فرهاد مشیری» می‌شود

مزبور خواهد بود.» اما رم و پاریس در حالی میزبان فرهاد مشیری می‌شوند که اخیرا مرکز هنری «مارتین گروبیوس بانو» برلین میزبان شماری از بزرگان هنر معاصر جهان از جمله فرهاد مشیری بود. این نمایشگاه که عنوان «هنر و رسانه» برای آن انتخاب شده، از روز ۲۳ مارس (چهارم فروردین) آغاز به کار کرده و تا ۲۴ ژوئن (چهارم تیرماه) در معرض دید علاقمندان خواهد بود. در کنار هنرمندان نام‌آشنایی چون «آی‌وی‌وی»، «دینم هرست»، «جیلبرت‌تاند جورج»

جمشید مشایخی در اختتامیه «اردیبهشت تئاتر»:

تئاتر در این ملک همیشه مورد بی‌مهری است



می‌سازند. آنها در گل‌آزها و در تعویض روغنی‌ها کار می‌کنند.» صادقی درباره خانواده تئاتر در کشور گفت: «در سراسر کشور پراکنده‌ایم. این خانواده پراکنده باید دوباره یکدیگر را پیدا کنند، همه باید مانند یک خانواده واحد از حال و روز هم باخبر باشیم.» صادقی از حمید سمندریان به عنوان یکی از چراغ‌های پرفرغ تئاتر ایران یاد کرد و افزود: «ایشان دانش نظری و عملی را همراه با هم به تئاتر آورد. در دو عرصه تدریس در دانشگاه و اجرای اثر به‌طور موازی دانش را وارد کار کرد. در طول این سال‌ها، چیزی را ساخته که یکی از جریان‌سازترین فعالیت‌های ماست. همچنان که عرصه اجرا و تدریس هرگز برایش جدا از هم نبوده است اما آنچه شخصی او را بیشتر کرده گزیده‌کار بودن اوست.»به‌اعتقاد این مدرس دانشگاه: «هیچ‌یک از کارهای سمندریان جدا از یک تحلیل اجتماعی نیرومند نبوده و او همواره بهترین آثار را در عرق‌ریزان روح و به دور از شتاب‌زدگی‌های عوامانه خلق کرده است. تشنیدهام



تالار «فردوسی» انحصار من نیست

ایستا: «پهروز غریب‌پور» که مدتی است در انتظار به پایان رسیدن تعمیرات تالار «فردوسی» برای اجرای اپرای حافظ است، می‌گوید: «تالار «فردوسی»، سالن انحصاری من نیست. ممکن است در این سالن بیش از دیگران فعالیت کرده باشم اما هیچ‌یک از فضاهای هنری منحصر به یک هنرمند خاص نیست.

و «انسلم کپفر» حضور فرهاد مشیری هنرمند نئوپاپ ایرانی در این نمایشگاه قدری رنگ‌وبوی ایرانی به این نمایشگاه مهم بخشیده است. روزنامه آلمانی «بیلده» از این نمایشگاه به عنوان مهم‌ترین نمایشگاهی که طی چند سال گذشته با محوریت هنر و رسانه برپا شده، یاد کرده است. در مجموع ۵۶ هنرمند بین‌المللی در این نمایشگاه شرکت کرده‌اند که گویای وسعت برپایی آن است. مشیری نخستین هنرمند خاورمیانه است که به زکورد یک‌میلیون‌دلاری برای فروش اثرش دست یافت. او امروز به نامی بزرگ در صحنه بین‌المللی مارکت هنر تبدیل شده و آوازه جهانی‌اش به مراتب فراتر از شناخت داخل از اوست. اخیرا طی دوازدهمین حراج کریستیز در دویی، چیدمان «آلهه طلایی» او مرکب از اکریلیک، کریستال و ورق طلا روی بوم، به مبلغ ۹۶هزار دلار فروش رفت.

خلیل حاد است.»البته برخلاف هنرمندان، مسئولان دولتی تئاتر از وضعیت تئاتر خیلی هم ناراضی نبودند. قادر آشنایا رییس مرکز هنرهای نمایشی در بخشی از این مراسم، تئاتر ایران را بهانه‌ای دانست برای تقدیر از یک سال فعالیت هنرمندان و خامان تئاتر: «همال هم همچون سال‌های گذشته این برنامه در همه استان‌ها برگزار شد و از همه استانی که رنج سفر کشیدند و با ما همراه شدند تقدیر و از مدیرانی هم که با ما همکاری کردند قدرانی می‌کنیم. شاهد اتفاقات خوبی در تئاتر هستیم. بخش خصوصی و شهرداری‌ها وارد کار شده‌اند. در برخی استان‌ها پلاتوهای خصوصی فعال شده‌اند و باید از همه این تلاش‌ها تقدیر شود.»این خوشبینی در صحبت‌های معاون هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی نیز بود. حمید شادابی‌زاد در بخشی از سخنانش گفت: «همال برنامه اردیبهشت تئاتر حال و هوای دیگری داشت. آشنا کردن بیشتر مردم و مخاطبان با تئاتر در سال ۹۰ ویژه این دوره از برنامه اردیبهشت تئاتر ایران بود. در سال ۹۰ تئاتر ما فعالیت‌ها کرد و شاهد جشنواره‌های خوبی در سراسر کشور بودیم. افتخار می‌کنیم در همه شهرستان‌ها شاهد رشد و شکوفایی بیشتر تئاتر باشیم. اگر از این منظر نگاه شود اردیبهشت فرصتی است تا هویت فردی هنرمندان را به هویت جمعی تبدیل کنیم.»اما مراسم اصلی اختتامیه اردیبهشت تئاتر آیین تقدیر از فعالان تئاتر در سال ۹۰ بود. در این بخش در حوزه رسانه‌ها فرانزه ابراهیم‌زاده خبرنگار تئاتر روزنامه شرق به دلیل تلاش بی‌وقفه در انتقال گزارش‌ها و خبرهای مهم هنرهای نمایشی در سطح کشور در روزنامه شرق در بخش رسانه‌های مکتوب برگزیده شد. در این بخش از مهدخت اکرمی، الیسا شمس، نسرين نوری، روح‌الله زندی فرد و سارا سالک تقدیر شد. همچنین از مهدی دهقان‌نیری مدیر رادیو نمایش، سیدجعفر بنی‌هاشمی تهیه‌کننده برنامه تلویزیونی «صد» و عماد شاطریان مدیریت نشر بیگلر نیز تقدیر شد. فرناز بهزادی و قطب‌الدین صادقی هم در بخش استانان برگزیده شدند.

تور نمایشگاهی آثار تجسمی هنرمندان ایران از تهران در «گالری خرد» آغاز می‌شود و در نیویورک به پایان می‌رساند. تور نمایشگاهی «شب یک، شب دو» بعد از تهران در پاریس، لندن، شیکاگو و میامی به نمایش درمی‌آید و در نهایت با نمایش در نیویورک به پایان می‌رسد. هنرمندان برگزیده دور اول نمایش آثار به شرح زیر است: هما ارکاتی، سوده باقری، بهاره ریسمی، عسل قلاچ، حمیده نجفی و هنگامه عابدین‌زاد دور اول نمایش مجموعه «شب یک، شب دو» در تاریخ ۱۹ خردادماه امسال در گالری خرد آغاز می‌شود و تا ۳۰ خرداد ادامه دارد.

در روز پایان این نمایشگاه، نشست بررسی و تحلیل آثار با حضور هنرمندان برگزیده اتفاق می‌افتد. انتخاب آثار مجموعه کامل «شب یک، شب دو» به‌وسيله «پویان زندی» صورت گرفته و برگزیدگان این مرحله از نمایش توسط شروین پاشایی انتخاب شدند.مجموعه شب یک، شب دو در سه مرحله در تهران به‌نمایش در می‌آید و برگزیدگان این سه مرحله آثارشان به مجموعه کتاب «مینی‌ای ایرانی» به راه می‌کنند و منتشر می‌شود، همزمان با انتشار این مجموعه کتاب، مرحله سوم نمایش آثار شب یک، شب دو برگزار می‌شود و از مجموعه «مینی‌ای ایرانی» در این نمایشگاه رونمایی می‌شود. آهنگسازی براساس آثار به نمایش در آمده در این مجموعه با «کسرا پاشایی» خواهد بود.



«ساختمان پزشکان» تعطیل شد

شرق: در حالی که «سروش صحت» خبر از ساخت مجموعه دو ساختمان پزشکان داده، شبکه سوم سیمما در پیانه‌های این مجموعه را تعطیل کرد و اعلام کرده است: «تشکیک سه سیمما هیچ‌گونه تصمیمی برای تولید سری دوم مجموعه تلویزیونی ساختمان پزشکان ندارد و نخواهد داشت.»

لس آنجلس تایمز بررسی کرد

دوسوی فیلمسازی ایران در «کن»

لس آنجلس تایمز Steven Zeitchik: کارگردان ایرانی بعد از برنده شدن «صفر فرهادی» در اسکار امسال، در معرض توجه جهان قرار گرفته‌اند. تلاش برخی از آنان برای ساخت فیلم باعث شده که به کشورهای دیگر بر بوند و عداوی هم در کشور خود کار فیلمسازی را ادامه می‌دهند. اگر بخواهیم از دید سینمایی بررسی کنیم می‌توانیم نتیجه‌گیری کنیم که کشورهای کمی تجربه چنین فراز و فرودی را که ایران در طول ۱۴ دهه‌یشت بسر گذشته، داشته‌اند. در طول این مدت کارگردانی از ایران اسکار بهترین فیلم خارجی را دریافت کرد، از سوی دیگر کارگردانان زیادی با محدودیت‌های شدید برای فیلمسازی مواجه بودند. درون‌مایه خلاقیت کارگردانان ایرانی در سراسر اروپا شناخته شد و توانستند فیلم‌های شان را با فاصله زیاد از خاورمیانه نمایش دهند. همان‌طور که «مسعود بخشی» کارگردان فیلم «یک خانواده محترم» گفت: «شاید بتوانیم بگوییم سینمای ایران در بهترین زمان ممکن است.» دو جریان متفاوت از سینمای ایران در کشوره کن اسمال در دو بخش مختلف حضور دارند: «کیارستمی» مصمیم گرفته است با فاصله زیادی از سرزمین پویاش فیلم بسازد و «بخشی» تلاش دارد داستان‌ها را در وزن سیستم نقل کند. عباس کیارستمی با «هتل یک عاشق» در بخش رقابت و مسعود بخشی با «یک خانواده محترم» در بخش دو هفته با کارگردانان در جشنواره کن شرکت دارند. در این بین اصغر فرهادی کارگردان برنده اسکار، جایزه



مسس امیریوسفی کارگردان جوان سینمای ایران که از هفته گذشته به دلیل گرفتگی عروق مغزی در بیمارستان «توس» بستری است، به «ایستا» گفت: تنها نشانه بیماری، سردردهایی بود که هکدام از البته آنها را جدی نگرفتیم و آقای دکتر امید روحانی بودند که بیماری‌ام را متوجه شده و پیگیری‌های ایشان باعث شد که وضعیت سلامتی‌ام وخیم نشود. فکر کنم این اولین باری است که یک متقدد سینما باعث نجات جان یک فیلمساز می‌شود! جالب است که دکترها می‌گفتند اگر این تشخیص و پیگیری چهار، پنج ساعت دیرتر انجام می‌شد، احتمالاً به کما می‌رفتم چرا که آن لحظه خون در رگ‌ها ایجاد شده بود. هرچند می‌گویند لختگی خون حاصل فشارهای عصبی است که متأسفانه این فشارها روی بسیاری از همکاران ما وجود دارد. جالب است که تازه دوستانی مانند آقای گامانی به من می‌گویند: «تو کف خوستردی در سینما هستی!»

مسس امیریوسفی کارگردان جوان سینمای ایران که از هفته گذشته به دلیل گرفتگی عروق مغزی در بیمارستان «توس» بستری است، به «ایستا» گفت: تنها نشانه بیماری، سردردهایی بود که هکدام از البته آنها را جدی نگرفتیم و آقای دکتر امید روحانی بودند که بیماری‌ام را متوجه شده و پیگیری‌های ایشان باعث شد که وضعیت سلامتی‌ام وخیم نشود. فکر کنم این اولین باری است که یک متقدد سینما باعث نجات جان یک فیلمساز می‌شود! جالب است که دکترها می‌گفتند اگر این تشخیص و پیگیری چهار، پنج ساعت دیرتر انجام می‌شد، احتمالاً به کما می‌رفتم چرا که آن لحظه خون در رگ‌ها ایجاد شده بود. هرچند می‌گویند لختگی خون حاصل فشارهای عصبی است که متأسفانه این فشارها روی بسیاری از همکاران ما وجود دارد. جالب است که تازه دوستانی مانند آقای گامانی به من می‌گویند: «تو کف خوستردی در سینما هستی!»

هفت هنر

«خانه سینما» باز شد

■ شرق: طلسم شکسته شد و پس از پنج ماه جلسه‌هیات‌مدیره صبح دیروز در «خانه سینما» برگزار شد. در سکوت و بی‌خبری، تا کمی آرامش رفته بر سینماگران برقرار شود و آنان بتوانند باز هم در خانه‌ای که خاص آنان است در کنار هم جمع شوند. «فرهاد توحیدی» با اشاره به برگزاری جلسه هیات‌مدیره می‌گوید: «درساره برنامه‌های آینده خانه سینما صحبت کردیم.»

وی همچنین به دریافت حکم نقض انحلال خانه سینما اشاره کرد و درباره این جلسه که با حضور روسای اصناف برگزار شد و به ارایه گزارش به آنان اختصاص داشت، به مهر گفت: «یوان عدالت اداری حکم ارشاد را نقض کرده است. این حکم انحلال را اگر شورای فرهنگ عمومی صادر کرده باشد به خانه سینما ابلاغ نشده است. همچنین در چارچوب شورای فرهنگ عمومی از سال ۷۵ چنین فعالیت‌هایی دیگر وجود ندارد و مستقیماً به وزارت ارشاد برمی‌گردد.»حالا باید خانه سینما برای برنامه‌های بعدی خود از جمله جشن روز ملی سینما آماده شود. هرچند به نظر می‌رسد این نهاد صنفی می‌خواهد کارهای خود را در آرامش بیشتری ادامه دهد.

برگزیدگان دور اول مجموعه «شب یک، شب دو» معرفی شدند

■ تور نمایشگاهی آثار تجسمی هنرمندان ایران از تهران در «گالری خرد» آغاز می‌شود و در نیویورک به پایان می‌رساند. تور نمایشگاهی «شب یک، شب دو» بعد از تهران در پاریس، لندن، شیکاگو و میامی به نمایش درمی‌آید و در نهایت با نمایش در نیویورک به پایان می‌رسد. هنرمندان برگزیده دور اول نمایش آثار به شرح زیر است: هما ارکاتی، سوده باقری، بهاره ریسمی، عسل قلاچ، حمیده نجفی و هنگامه عابدین‌زاد دور اول نمایش مجموعه «شب یک، شب دو» در تاریخ ۱۹ خردادماه امسال در گالری خرد آغاز می‌شود و تا ۳۰ خرداد ادامه دارد.

در روز پایان این نمایشگاه، نشست بررسی و تحلیل آثار با حضور هنرمندان برگزیده اتفاق می‌افتد. انتخاب آثار مجموعه کامل «شب یک، شب دو» به‌وسيله «پویان زندی» صورت گرفته و برگزیدگان این مرحله از نمایش توسط شروین پاشایی انتخاب شدند.مجموعه شب یک، شب دو در سه مرحله در تهران به‌نمایش در می‌آید و برگزیدگان این سه مرحله آثارشان به مجموعه کتاب «مینی‌ای ایرانی» به راه می‌کنند و منتشر می‌شود، همزمان با انتشار این مجموعه کتاب، مرحله سوم نمایش آثار شب یک، شب دو برگزار می‌شود و از مجموعه «مینی‌ای ایرانی» در این نمایشگاه رونمایی می‌شود. آهنگسازی براساس آثار به نمایش در آمده در این مجموعه با «کسرا پاشایی» خواهد بود.

«روایهای خاکستری» در «دی»

■ گالری دی روز جمعه پنج خرداد ۱۳۹۱ از ساعت ۱۶ الی ۲۱ در نگارخانه دی افتتاح شد و تا ۱۳خرداد ادامه دارد. گالری «دی» واقع در ابتدای خیابان پاسداران، تنگستان چهارم، کوچه نا، ۱ بن‌بست ترانه، شماره ۳ است.

نمایشگاه عکس «روایهای خاکستری» مجموعه‌ای از عکس‌های «مجید دوخته‌چی‌زاده» است که از روستای «گومیش تپه» و «ماسوله» عکاسی کرده‌است. عکس‌ها سیاه و سفید است و جمعا ۳۲ قطعه عکس در ابعاد بزرگ و کوچک در گالری دی به نمایش درآمده‌اند؛ ماسوله با ۹۱ قطعه عکس و گومیش تپه با ۱۵ قطعه عکس. روستای ماسوله در شمال ایران و در استان گیلان قرار دارد و روستای گومیش تپه (تپه نفره‌ای) در استان گلستان واقع است. نزدیکی زمان عکسبرداری این دو مجموعه و نگاه خاص عکاس، امکان در کنار هم قرار گرفتن این دو مجموعه عکس مستقل را فراهم کرده است. مجید دوخته‌چی‌زاده متولد سال ۱۳۳۶ و فارغ‌التحصیل رشته عکاسی و گرافیک از مدرسه عالی تلویزیون و سینماست. سال گذشته نمایشگاهی از آثار جنگ او در خانه هنرمندان ایران برپا شد. تاکنون سه جلد کتاب به نام‌های: راولان‌نور (عکس‌های جنگ بحمی)، یک (گزارش‌ ضروری از رویدادهای پس از انقلاب) به همراه «دکتر محمود گل‌محمدی» و نگاهی به ماسوله روستا از آثار ایشان به چاپ رسیده است. مجید دوخته‌چی‌زاده امسال موفق به دریافت جایزه دوم (تندیس لنز نقره‌ای) از مسابقه عکاسی «کنوکه‌هایس» بلژیک (سال ۲۰۱۲) شده است.

آثار او تاکنون در نمایشگاه‌های متعددی به نمایش درآمده است. «محسن راستانی» درباره این نمایشگاه می‌گوید: «دوخته‌چی‌زاده ضمن نمایندگی یک دوران جدی در عکاسی معاصر ایران، به ما نشان می‌دهد که هیچ تخلیه شریفت‌ر و شایسته‌تر از خود واقعیت پیش روی نیست. کنترل فرم‌ها و به‌کارگیری آنها در جهت هرچه طبیعی‌تر کردن فضای حضور از مشخصه‌های بارز این مجموعه از عکس‌هاست که به کارهای او امتیازی ویژه می‌بخشد.